Vlagyiszlav Hodaszevics versei

            Na plómból

Fülsértő minden földi hang,
S a fény is elviselhetetlen,
Akár a fog a megdagadt
Ínyből, kibújna már a lelkem.

Kibúvik – és mindjárt vadul
Ledobja nyűtt burkát a sárba.
Ezerszemű – az éjbe hull,
De nem e szürke éjhomályba.

És engem itt hagy fekve, mint
Bankárt, apacs-késtől lerogyva –
Sebem szorítva rángani
S üvölteni világotokban.

(1921)

     Parafadugócska

Parafadugócska, véged!
Az erős jód lett a veszted!
Így emészti el a testet
észrevétlenül a lélek.

(1921)

A titokzatos Maya fátylát

A titokzatos Maya fátylát
Nem lebbentheti föl kezem,
De látom a csodák világát
Tükröződni a szemeden.

Felfoghatatlanul vegyülhet

ott utca s szerelmi varázs:
Lángnyelvei éteri tűznek
S egyszerűen – az olvadás.

Ott fénylő kozmosz jön világra
A pillák függönye alatt.
Forog és kivirít, akár a
Bicikliküllők csillaga.

(1922)

               Ballada

Magamnál nem vagyok soha,
Téboly kerülget engemet,
Ha terhes asszonyával a
Félkarú a moziba megy.

Angyaltól kaptam lantomat,
A világ áttetsző nekem, –
Ám ő szájtátva jót mulat
Charlot-idétlenségeken.

Miért vonszolja éveit,
Ily nyomorult hogy is lehet
E békés, jámbor férfi, míg
Ingujja üresen fityeg?

Téboly kerülget engemet,
Ha terhes asszonyával a
Félkarú hazafele megy
A mozi után, éjszaka.

Korbácsomat előveszem,
Üvöltve megsuhogtatom,
S az angyalokat elverem,
S az angyalok a drótokon

Keresztül szállnak ég fele,

Mint Velence köveiről
Fölvert galambok serege
A kedvesem lába elől.

Ekkor, levéve kalapom,
Megállok a rokkant előtt,
Ingujját lágyan megfogom,
S ily szókkal szólítom meg őt:

– Pardon, monsieur, ha a pokol
– Fogad be majdan engemet,
– Hol dölyfös lelkem meglakol,
– Míg ön nejével fenn lebeg

– A mennyekben, s szemléli, hogy
– Milyen siralmas itt, alant,
– S hall sok csodás, szép dallamot,
– S hó-szárnyai sugárzanak,

– Akkor a hűs magasból egy
– Tollat dobjon le énnekem:
– Mint hópehely, hadd ülne meg
– Lángok-perzselte mellemen.

A félkarú előttem állt,
Egy csöppet elmosolyodott,
És már nejével messze járt,
Nem is emelve kalapot.

(1925)